

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் முழுமையாகத் தூய்மையாகும்பொழுது மாத்திரமே, உங்களின் அர்ப்பணம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். நீங்கள் எந்தளவிற்குத் தூய்மையாகியுள்ளீர்கள் என உங்களது இதயத்தை வினவுங்கள்.

கேள்வி: இந்நேரத்தில் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஏன் உங்களைப் பெருமளவு சந்தோஷத்துடன் தந்தைக்கு அர்ப்பணம் செய்கின்றீர்கள்?

பதில்: இந்நேரத்தில் உங்களைத் தந்தைக்கு அர்ப்பணிப்பதன் மூலம், அவர் தன்னை 21 பிறவிகளுக்கு உங்களுக்கு அர்ப்பணிப்பார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்நேரத்தில் மனிதர்கள் அனைவரும் உருத்திர ஞான யாகத்தில் அர்ப்பணிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். இதனாலேயே நீங்கள் உங்களின் சரீரம், மனம், செல்வத்தைப் பெருமளவு சந்தோஷத்துடன் முற்கூட்டியே அர்ப்பணம் செய்து, உங்களிடம் உள்ளவற்றைத் தகுதியான முறையில் பயன்படுத்துகின்றீர்கள்.

பாடல்: உங்கள் இதயக் கண்ணாடியில் உங்கள் முகத்தைப் பாருங்கள்!

ஓம் சாந்தி. கடவுள் சிவன் பேசுகின்றார். அவர் நிச்சயமாகத் தனது குழந்தைகளுக்கு மாத்திரமே ஞானத்தையும், ஸ்ரீமத்தையும் கொடுக்கின்றார்: ஓ குழந்தைகளே! ஓ ஆத்மாக்களே! ‘உயிர் சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்தாலும்’, ‘ஆத்மா சரீரத்தை விட்டுச் சென்றாலும்’ இரண்டுமே ஒன்றுதான். ஓ மனிதா! அல்லது ஓ குழந்தையே! உங்களது வாழ்க்கையில் எவ்வளவு பாவமும், புண்ணியமும் இருக்கின்றது என்று பார்த்தீர்களா? எவ்வாறு அரைக்கல்பத்திற்குப் புண்ணியமும், அரைக்கல்பத்திற்குப் பாவமும் இருக்கின்றது என்ற கணக்கு உங்களுக்கு கூறப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் உங்களுடைய புண்ணியம் எனும் ஆஸ்தியை இராமர் என்று அழைக்கப்படுகின்ற, தந்தையிடமிருந்து பெறுகின்றீர்கள். அசரீரியானவரே இராமர் என அழைக்கப்படுகின்றார். இது சீதைக்குச் சொந்தமான இராமரைக் குறிப்பிடவில்லை. நீங்கள் உண்மையில் அரைக்கல்பத்திற்குத் தூய, புண்ணியாத்மாக்களாக இருந்தீர்கள் என்பதும், பின்னர் அரைக்கல்பத்திற்குப் பாவாத்மாக்களாக ஆகினீர்கள் என்பதும், பிரம்மாவின் வாய்வழித்தோன்றல்களான, பிராமணர்களாகியுள்ள குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்தியில் இப்பொழுது பிரவேசிக்கின்றது. நீங்கள் இப்பொழுது தூய, புண்ணியாத்மாக்கள் ஆகவேண்டும். நீங்கள் எந்தளவிற்குப் புண்ணியாத்மா ஆகியுள்ளீர்கள் என நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் இதயத்தையே கேட்கமுடியும். நீங்கள் எவ்வாறு பாவாத்மாவிலிருந்து புண்ணியாத்மா ஆகலாம் என்று தந்தையும் விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். யாகங்கள் வளர்ப்பதாலோ அல்லது தபஸ்யா போன்றவற்றைச் செய்வதாலோ, நீங்கள் புண்ணியாத்மாக்களாக முடியாது. அது பக்தி மார்க்கமாகும். அதனைச் செய்வதன் மூலம் எந்த மனிதரும் புண்ணியாத்மா ஆகமுடியாது. நீங்கள் புண்ணியாத்மாக்கள் ஆகுகின்றீர்கள் எனக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். அசுர கட்டளைகளைப் பின்பற்றி, பாவாத்மாக்கள் ஆகுவதால், நீங்கள் ஏணியில் தொடர்ந்தும் கீழிறங்கினீர்கள். நீங்கள் எந்தளவுக்குப் புண்ணியாத்மாக்களாகி, சந்தோஷம் எனும் ஆஸ்தியைப் பெறுகிறீர்கள் என எவருமே அறியமாட்டார்கள். மனிதர்கள் அனைவரும் அந்தத் தந்தையை நினைவுசெய்து, அவரைப் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை என அழைக்கின்றார்கள். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரைக் கடவுள் என அழைக்க முடியாது. வேறு எவருமே கடவுள் என அழைக்கப்பட முடியாது. இந்நேரத்தில் நீங்கள் பிரஜாபிதாவைப் பற்றிப் பேசியபோதிலும் பக்திமார்க்கத்தில் உள்ள எவருமே மக்களின் தந்தையை (பிரஜாபிதா) நினைவுசெய்வதில்லை. அசரீரியான தந்தை மாத்திரமே அனைவராலும் நினைவுசெய்யப்படுகின்றார். ஓ தந்தையாகிய கடவுளே! ஓ பகவானே (கடவுள்)! இந்த வார்த்தைகளே அவர்களுடைய வாய்களிலிருந்தும் வெளியாகுகின்றன. அவர்கள் ஒருவரை மாத்திரம் நினைவுசெய்கின்றனர். மனிதர்கள் ஒருபொழுதும் தங்களைத் தந்தையாகிய கடவுள் என்று அழைக்கவோ, அல்லது, பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரும் தங்களைத் தந்தையாகிய கடவுள் என்று அழைக்கவோ முடியாது. அவர்களுக்குச் சரீரப் பெயர்கள் உள்ளன. தந்தையாகிய கடவுள் ஒருவர் மாத்திரமே இருக்கின்றார். அவருக்கெனச் சொந்தமாக ஒரு சரீரமில்லை. பக்திமார்க்கத்தில் மக்கள் சிவனைப் பெருமளவில் வழிபடுகின்றார்கள். சிவபாபா இச் சரீரத்தின் மூலம் “ஓ குழந்தைகளே!” என உங்களுடன் பேசுகின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். அவர் இதை அதிகளவு அன்புடன் கூறுகின்றார்! அவர் தூய்மையாக்குபவர் எனவும், அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவர் எனவும் அவர்கள் அறிவார்கள். மக்கள் தந்தையின் புகழ் பாடுகின்றனர், ஆனால் அவர் 5000 வருடங்களின் பின் வருகின்றார் என அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். அவர் கலியுக முடிவிற்பொழுதே, நிச்சயமாக வருகின்றார். இப்பொழுது இது கலியுக முடிவாகும். எனவே அவர் நிச்சயமாக வந்துள்ளார். உங்களுக்குக் கற்பிப்பவர் கிருஷ்ணரல்ல. நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பெறுகின்றீர்கள், ஆனால் அது கிருஷ்ணரிடமிருந்தல்ல. கிருஷ்ணரின் ஆத்மாவும் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றியதால் தேவராகினார். 84 பிறவிகள் எடுத்தனால் நீங்கள் இப்பொழுது அசுர கட்டளைகளைப் பின்பற்றுகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: உங்கள் சக்கரம் முடிவடைகின்ற பொழுதே, நான் வருகின்றேன். ஆரம்பத்தில் வந்த நீங்களே, இப்பொழுது முற்றிலும் உக்கிய நிலையில் உள்ளீர்கள். ஒரு மரம் முற்றிலும் உக்கிய நிலையை அடைகின்றபொழுது, முழு மரமுமே அவ்வாறாகி விடுகின்றது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நீங்கள் தமோபிரதான் ஆகியதால், அனைவரும் தமோபிரதான் ஆகிவிட்டார்கள். இது மனித உலகின் பல்வகை மதங்களைக் கொண்ட விருட்சமாகும். இது தலைகீழான விருட்சம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது; இதன் விதை மேலேயுள்ளது. முழு விருட்சமுமே அந்த விதையிலிருந்தே வெளிப்படுகின்றது. மக்கள் கூறுகின்றனர்: ஓ தந்தையாகிய கடவுளே! ஆத்மாவே இதைக் கூறுகின்றார். ஆத்மாவின் பெயர் ஆத்மாவே. ஓர் ஆத்மா ஒரு சரீரத்தினுள் பிரவேசிக்கும் பொழுது, சரீரத்துக்கே பெயர் கொடுக்கப்படுகின்றது. நாடகம் தொடர்கின்றது. ஆத்மாக்களின் உலகில் எந்த நாடகமுமில்லை. இதுவே நடிப்பிற்கான இடமாகும். நாடகத்திற்கான ஒளி

மற்றும் அனைத்தும் இங்கேயே உள்ளது. ஆத்மாக்கள் வசிக்கும் இடத்தில் குரியனோ, சந்திரனோ அல்லது எந்த நாடகத்தின் நடவடிக்கைகளோ, இருப்பதில்லை. பகலும், இரவும் இங்கேயே உள்ளன. சூட்சும உலகிலோ அல்லது அசரீர் உலகிலோ இரவோ அல்லது பகலோ இருப்பதில்லை. இதுவே கர்ம ஷெத்திரமாகும். இங்கேயே மக்கள் நல்ல, தீய செயல்களைச் செய்கின்றனர். சத்திய, திரேதா யுகங்களில் நல்ல செயல்களே இருக்கின்றன, ஏனெனில், ஐந்து விகாரங்கள் என்ற இராவணனின் இராச்சியம் அங்கு இருப்பதில்லை. தந்தை இங்கிருந்து செயல், நடுநிலைச் செயல், பாவச்செயலின் இரகசியங்களை உங்களுக்குக் கூறுகின்றார். செயல்கள் செய்யப்படவே வேண்டும். ஏனெனில் இது கர்ம ஷெத்திரமாகும். சத்தியயுகத்தில் மக்கள் செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் நடுநிலையானவை. அங்கே இராவண இராச்சியம் இல்லை. அது சுவர்க்கம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இந்நேரத்தில் சுவர்க்கம் எதுவுமில்லை. சத்தியயுகத்தில் ஒரு பாரதம் மாத்திரமே இருந்தது; அங்கே வேறு எந்தத் தேசமும் இருக்கவில்லை. கூறப்பட்டுள்ளது: சுவர்க்கத் தந்தையாகிய கடவுள். எனவே தந்தை நிச்சயமாகச் சுவர்க்கத்தைப் படைக்கின்றார். பாரதம் புராதன தேசம் என அனைத்துத் தேசத்தினரும் அறிவார்கள். முதலில் பாரதம் மாத்திரமே இருந்தது என எவருமே அறியமாட்டார்கள். அது இப்பொழுது அவ்வாறில்லை. இது 5000 வருடங்களுக்கு முன்னைய விடயமாகும். கிறிஸ்துவுக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்தது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. படைப்பவர் நிச்சயமாகப் படைப்பைப் படைக்குகின்றார். அவர்கள் தமோபிரதான் புத்தியைக் கொண்டுள்ளதால், இந்தளவையேனும் புரிந்து கொள்வதில்லை. பாரதமே அனைத்திலும் மேலான தேசமாகும். அது மனித உலகின் முதல் சந்ததியாகும். இந்நாடகம் முற்கூட்டியே நிச்சயிக்கப்பட்டது. செல்வந்தர்கள் ஏழைகளுக்கு உதவுகின்றனர். இது ஆரம்பத்திலிருந்தே தொடர்கின்றது. பக்திமார்க்கத்திலும் செல்வந்தர்கள் ஏழைகளுக்குத் தானம் செய்கின்றார்கள். ஆயினும், இது தூய்மையற்ற உலகம். மக்களால் என்ன தானங்கள் கொடுக்கப்பட்டாலும், அதில் தூய்மையற்றவர்களே தானம் செய்கின்றனர், தூய்மையற்றவர்களே அதைப் பெறுகின்றனர். தூய்மையற்றவர்கள், தூய்மை அற்றவர்களுக்குத் தானம் செய்வதால் என்ன பலனைப் பெற முடியும்? அவர்கள் எத்தனை தானம் செய்திருந்தாலும், எந்தளவு புண்ணியம் செய்திருந்தாலும் அவர்கள் தொடர்ந்தும் கீழிறங்குகிறார்கள். பாரதம் தானம் செய்வது போன்று, வேறு எந்த நாடும் செய்வதில்லை. நீங்கள் இப்பொழுது உங்களிடமுள்ள, உங்கள் சரீரம், மனம், செல்வம் அனைத்தையும் இதில் அர்ப்பணம் செய்கின்றீர்கள். இதுவே சுய இராச்சியத்தைப் பெறுவதற்காகக் குதிரை அர்ப்பணிக்கப்பட்ட, உருத்திர ஞான யாகம் என அழைக்கப்படுகிறது. ஆத்மா கூறுகின்றார்: இப் பழைய சரீரமும் இங்கே அர்ப்பணிக்கப்பட வேண்டும். முழு உலகிலுள்ள மக்களும் இதில் அர்ப்பணிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். எனவே, ஏன் நாங்கள் எங்களை பாபாவுக்குச் சந்தோஷத்துடன் அர்ப்பணிக்கக்கூடாது? நீங்கள் தந்தையை நினைவுசெய்கின்றீர்கள் என்பதை ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள், பாபா, நீங்கள் வருகின்றபொழுது, நான் என்னை உங்களுக்கு அர்ப்பணிப்பேன், ஏனெனில் நான் என்னை உங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கும்பொழுது, நீங்கள் உங்களை 21 பிறவிகளுக்கு எனக்கு அர்ப்பணிப்பீர்கள். இது ஒரு பேரமாகும். நான் என்னை உங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கின்றேன், நீங்கள் உங்களை எனக்கு 21 தடவைகள் அர்ப்பணிக்கின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் தூய்மையாகும் வரை நான் உங்களின் அர்ப்பணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். தந்தை கூறுகின்றார்: சதா என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள், ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் தூய்மையாகுவீர்கள். தந்தையை மறந்ததனால், நீங்கள் மிகவும் தூய்மையற்று, சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகிவிட்டீர்கள். மக்கள் சந்தோஷமற்று இருக்கும்பொழுது, அவர்கள் அடைக்கலம் தேடுகின்றார்கள். நீங்கள் இராவணனால் 63 பிறவிகளுக்கு சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆக்கப்பட்டீர்கள். இதில் ஒரு சீதை பற்றிய கேள்வியில்லை; மனிதர்கள் அனைவருமே சீதைகள், எவ்வாறு சீதை இராவணனின் துன்பக்குடிலில் இடப்பட்டார் என்று ஒரு கதையை அவர்கள் இராமாயணத்தில் எழுதியுள்ளார்கள். உண்மையில் அவை அனைத்தும் இந்த நேரத்தையே குறிப்பவையாகும். அனைவரும் ஐந்து விகாரங்கள் எனும் இராவணனின் சிறையில் இருக்கின்றனர். இதனாலேயே அவர்கள் துன்பத்தில் கூவி அழைக்கின்றனர்: எங்களை இதிலிருந்து விடுவியுங்கள்! இது ஒருவரைப் பற்றிய கேள்வியல்ல. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: முழு உலகமுமே இராவணனின் சிறையில் உள்ளது. இது இராவண இராச்சியமாகும். காந்திஜியும், ஏனைய அனைவரும் அவர்களுக்கு இராம இராச்சியம் வேண்டுமெனக் கூறினார்கள். சந்நியாசிகள் ஒருபொழுதும் தங்களுக்கு இராம இராச்சியம் வேண்டும் எனக் கூறுவதில்லை. பாரதமக்களே இதைக் கூறுகின்றனர். இந்நேரத்தில் ஆதிசனாதன தேவிதேவதா தர்மம் இல்லை. ஏனைய அனைத்துக் கிளைகளும் உள்ளன. சத்தியயுகம் இருந்தபொழுது, அங்கே அந்நேரத்தில் ஒரேயொரு ஆதிசனாதன தேவிதேவதா தர்மமே இருந்தது. அந்தப் பெயர் மாறிவிட்டது. அவர்கள் தங்கள் சொந்தத் தர்மத்தை மறந்து, ஏனைய மதங்களுக்கு மாறிவிட்டார்கள். இந்துக்களின் சனத்தொகை பலர் ஏனைய மதங்களுக்கு மாறியதால், இருக்க வேண்டியதிலும் பார்க்க குறைவடைந்துள்ளது. இதனாலேயே பாரதமக்களின் சனத்தொகை குறைந்துவிட்டது. இல்லையெனில் பாரதமக்களின் சனத்தொகையே அதிகளவானதாக இருந்திருக்கும். அவர்கள் பல மதங்களுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: உங்கள் ஆதிசனாதன தேவிதேவதா தர்மமே அதிமேலானது. நீங்கள் சதோபிரதானாக இருந்தீர்கள், பின்னர் மாறி தமோபிரதான் ஆகினீர்கள். நீங்கள் கூவியழைத்த, ஞானக்கடலும், தூய்மையாக்குபவருமானவர் இப்பொழுது நேரடியாகவே உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். அவரே ஞானக்கடலும், அன்புக்கடலுமாவார். கிறிஸ்துவை இவ்வாறாகப் புகழமுடியாது. கிருஷ்ணர் ஞானக்கடல் அல்லது தூய்மையாக்குபவர் என அழைக்கப்பட முடியாது. ஒரேயொரு கடல் மாத்திரமே இருக்கின்றார். நான்கு திசைகளிலும் சுற்றிவர ஒரு

கடலேயுள்ளது; இரு கடல்கள் இல்லை. இது மனித உலகின் நாடகமாகும். ஒவ்வொருவரும் இதில் அவரது சொந்தப் பாகத்தை கொண்டுள்ளனர். தந்தை கூறுகின்றார்: எனது கடமை ஏனையவர்களின் கடமையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. நானே ஞானக்கடல். நீங்கள் தூய்மையாக்குபவராகிய என்னைக் கூவியழைக்கின்றீர்கள். பின்னர் நீங்கள் என்னை விடுதலையாக்குபவர் எனவும் அழைக்கின்றீர்கள். அவர் எதிலிருந்து உங்களை விடுதலையாக்குகின்றார்? எவருமே இதையும் அறியமாட்டார்கள். நீங்கள் சத்திய, திரேதா யுகங்களில் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். அது சுவர்க்கம் என அழைக்கப்பட்டது. இது இப்பொழுது நரகம், இதனாலேயே அனைவரும் கூவியழைக்கின்றனர்: எங்களைத் துன்பத்திலிருந்து விடுதலையாக்கி, சந்தோஷபூமிக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்! சந்நியாசிகள் ஒருபொழுதும் இன்னார், இன்னார் சுவர்க்கவாசி ஆகிவிட்டார் எனக் கூறுவதில்லை. அவர்கள் இன்னார், இன்னார் அப்பாலுள்ள நிர்வாணாவுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள் என்று கூறுகின்றார்கள். வெளிநாடுகளிலும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்: இன்னார், இன்னார் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டார். அந்த ஆத்மா தந்தையாகிய கடவுளிடம் சென்று விட்டதாக அவர்கள் நம்புகிறார்கள். ஏனெனில் உண்மையில் சுவர்க்கம் இருந்ததாலேயே அவர்கள் சுவர்க்கத் தந்தையாகிய கடவுளைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். அது இப்பொழுது இல்லை. நரகத்திற்குப் பின்னர் சுவர்க்கம் இருக்க வேண்டும். தந்தையாகிய கடவுள் சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்க இங்கே வரவேண்டும். சுவர்க்கம் சூட்சும உலகிலோ அல்லது அசரீரி உலகிலோ இல்லை. தந்தை நிச்சயமாக இங்கே வரவேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் வந்து தத்துவங்களின் ஆதாரத்தை எடுக்கின்றேன். நான் மனிதர்கள் பிறப்பதைப் போன்று பிறப்பு எடுப்பதில்லை. நான் கருப்பையினுள் பிரவேசிப்பதில்லை. நீங்கள் அனைவரும் கருப்பையில் பிரவேசிக்கின்றீர்கள். சத்தியயுகத்தில் கருப்பை ஒரு மாளிகை போன்றிருக்கும். ஏனெனில் தண்டனை அனுபவம் செய்வதற்கு அங்கே எந்தப் பாவமும் செய்யப்படுவதில்லை. இதனாலேயே அது கருப்பையாகிய மாளிகை என அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கே ஆத்மாக்கள் பாவச்செயல்கள் செய்கின்றார்கள். அதனாலேயே அவர்கள் தண்டனை அனுபவம் செய்யவேண்டியுள்ளது. இதனாலேயே கருப்பையானது சிறை என அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கே இராவண இராச்சியத்தில் மக்கள் தொடர்ந்தும் பாவம் செய்கின்றார்கள். இது பாவாத்மாக்களின் உலகமாகும். அது புண்ணியாத்மாக்களின் உலகமாகிய சுவர்க்கமாகும். கிருஷ்ணர் அரசமிலையில் மிதந்து வந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே அவர்கள் கிருஷ்ணரின் புகழைக் காட்டுகிறார்கள். சத்தியயுகத்தில், கருப்பையில் எவ்விதமான துன்பமும் இல்லை. தந்தை உங்களுக்குச் செயல், நடுநிலைச்செயல், பாவச்செயலின் தத்துவத்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். அவர்கள் கீதை என்ற சமயநூலை இதிலிருந்தே எழுதியுள்ளார்கள், ஆனால், கடவுள் சிவன் பேசுகின்றார். என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் கிருஷ்ணரின் பெயரைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். நீங்கள் எல்லையற்ற சந்தோஷம் எனும் உங்கள் ஆஸ்தியை எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து பெறுகின்றீர்கள் என்பதை இப்பொழுது அறிவீர்கள். பாரதம் இப்பொழுது இராவணனால் சபிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனாலேயே அது சீரழிந்தாகி விட்டது. இந்தப் பெரிய சாபமும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. தந்தை வந்து ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுக்கின்றார். நீங்கள் நீண்ட ஆயுளை உடையவராக இருப்பீர்களாக! நீங்கள் குழந்தைகளைக் கொண்டிருப்பீர்களாக! நீங்கள் செல்வந்தர்களாக இருப்பீர்களாக! அவர் சகலவிதமான சந்தோஷம் எனும் உங்களின் ஆஸ்தியை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். அவர் வந்து உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். நீங்கள் இந்தக் கல்வியின் மூலம் தேவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். புதிய படைப்பு படைக்கப்படுகின்றது. தந்தை பிரம்மாவின் மூலம் உங்களைத் தனக்குச் சொந்தமாக்குகின்றார். பிரஜாபிதா பிரம்மா நினைவுகூரப்படுகின்றார். பிரம்மகுமார், குமாரிகளாகிய நீங்கள் அவரின் குழந்தைகள் ஆகியுள்ளீர்கள். நீங்கள் பாட்டனாரின் ஆஸ்தியைத் தந்தையின் மூலம் கோருகின்றீர்கள். நீங்கள் முன்னரும் அதைக் கோரினீர்கள். தந்தை இப்பொழுது மீண்டும் வந்துள்ளார். தந்தையின் குழந்தைகள் தந்தையிடமே செல்லவேண்டும். ஆயினும் மனித உலகம் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் மூலமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாக நினைவுகூரப்படுகின்றது. இது இங்கேயே இடம்பெறவேண்டும், இல்லையா? ஆத்மாக்கள் என்ற ரீதியில், நீங்கள் சகோதரர்கள் என்று கூறுகின்றீர்கள். நீங்கள் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகளாகும்பொழுது, நீங்கள் சகோதர சகோதரிகள். இந்நேரத்தில் நீங்கள் அனைவரும் சகோதர, சகோதரிகள். நீங்கள் உங்களின் ஆஸ்தியைத் தந்தையிடமிருந்து பெற்றீர்கள். இப்பொழுதும் தந்தையிடமிருந்து நீங்கள் உங்களுடைய ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். சிவபாபா கூறுகின்றார்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள்! ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் சிவபாபாவை நினைவு செய்யவேண்டும். அவரை நினைவு செய்வதால் மாத்திரமே நீங்கள் தூய்மையாகுவீர்கள். வேறு எந்த வழியுமில்லை. நீங்கள் தூய்மையாகாது முக்தி தாமத்திற்குச் செல்லமுடியாது. முதலில் ஜீவன்முக்தி தாமத்தில் புராதன தேவதர்மம் இருந்தது. பின்னர் ஏனைய அனைத்து மதங்களும் வரிசைக்கிரமமாக வரத்தொடங்கின. இறுதியில் தந்தை வந்து, அனைவரையும் துன்பத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றார். அவர் விடுதலையாக்குபவர் என அழைக்கப்படுகின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். நீங்கள் கூவி அழைக்கின்றீர்கள்: பாபா, வாருங்கள்! எங்களைத் தூய்மையற்றவர்களிலிருந்து தூய்மையாக்குங்கள்! ஓர் ஆசிரியர் உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். அவர் உங்களின் குணாதிசயங்களை உருவாக்குகின்றாரா? இதுவும் ஒரு கல்வியாகும். ஞானக்கடலான தந்தை மாத்திரமே வந்து, உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான அன்புக்குரிய எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. செயல், நடுநிலைச்செயல், பாவச்செயலின் தத்துவத்தை அறிந்து, மேலும் பாவச்செயல்கள் எதையும் செய்யாதீர்கள். கர்மஷேத்திரத்தில் செயல்களைச் செய்கின்றபொழுதும், விகாரங்கள் அனைத்தையும் துறப்பதனால் பாவச்செயல்களில் இருந்து பாதுகாப்பாக இருங்கள்.
2. தந்தை உங்களின் அர்ப்பணத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமளவிற்குத் தூய்மையாகுங்கள். தூய்மையாகி, தூய உலகிற்குச் செல்லுங்கள். உங்கள் சரீரம், மனம், செல்வம் போன்றவற்றை இந்த யாகத்தில் அர்ப்பணித்து, உங்களிடமுள்ள அனைத்தையும் ஒரு தகுதிவாய்ந்த முறையில் பயன்படுத்துங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் இவ்வுலகில் பற்றற்றிருப்பதால், சூட்சும உலகத்திற்குச் சுற்றுலா செல்கின்ற, ஒரு பறக்கும் பறவையாக இருப்பீர்களாக. உங்கள் புத்தி எனும் விமானத்தில் சூட்சும உலகத்திற்கும் அசரீரி உலகிற்கும் சுற்றுலா செல்வதற்கு, ஒரு பறக்கும் பறவை ஆகுங்கள். உங்கள் புத்தியை எங்கே வேண்டுமானாலும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்துங்கள். நீங்கள் இவ்வுலகில் முழுமையாகப் பற்றற்றிருக்கும்பொழுதே, இது நடைபெறும். இது ஒரு சுவையற்ற உலகம், நீங்கள் இச்சுவையற்ற உலகில் எவ் வேலையையும் செய்யத் தேவையில்லாத பொழுதும், உங்களுக்கு அதிலிருந்து பேறுகள் இல்லாத பொழுதும், உங்கள் புத்தி மூலம் அதற்குப் பயணிப்பதை நிறுத்த வேண்டும். இது ஆழ் நரகமாகும், ஆகவே நீங்கள் அதில் வருகை தருவதைப் பற்றிய எந்த எண்ணங்களையோ அல்லது கனவுகளையோ கொண்டிருக்கவும் கூடாது.

சுலோகம்: உங்கள் முகம் மூலமும், செயற்பாடு மூலமும் சத்தியத்தின் பண்புகளின் அனுபவத்தைக் கொடுப்பதே, மகத்துவத்தின் அனுபவத்தைக் கொடுப்பதாகும்.

ஓம் சாந்தி